

Bruxelles, den 19.9.2014
COM(2014) 599 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
ÅRSBERETNING 2013**

KAPITEL 10 "OPNÅELSE AF RESULTATER VED HJÆLP AF EU-BUDGETTET"

DA

DA

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING 2013

KAPITEL 10 "OPNÅELSE AF RESULTATER VED HJÆLP AF EU-BUDGETTET"

DEL 1 – FOKUS PÅ PERFORMANCE

10.4. Budgetmyndigheden mente, at de årlige tildelinger pr. medlemsstat var et vigtigt instrument til at nå frem til en aftale om den flerårige finansielle ramme (FFR). Tildelingerne blev derfor vedtaget i retsgrundlaget.

Absorptionen af midler er imidlertid ikke et implicit mål, men en forudsætning for at opnå resultater.

10.5. Inden for rammerne af direkte forvaltning har Kommissionen i den nye LIFE-forordning foreslået at fjerne de vejledende nationale tildelinger. De vil gradvist blive udfaset i næste programmeringsperiode.

10.6. Kommissionen har i sin tilsynsrolle i hele programmeringsperioden 2007-2013 insisteret på behovet for større selektivitet og målretning i gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikter.

Med hensyn til den fælles overvågnings- og evalueringsramme inden for udvikling af landdistrikter tages der hensyn til alle foreliggende data og oplysninger, f.eks. finansielle, overvågningsdata, evalueringsresultater osv., i de årlige møder med medlemsstaterne, for at vurdere udviklingen i forbindelse med gennemførelsen af programmerne og eventuelle behov for at tilpasse deres strategi og finansielle tildelinger.

Kommissionens fælles svar på punkt 10.8 og -10.9:

I henhold til den lovgivningsmæssige ramme for 2007-2013, som er gældende i forbindelse med delt forvaltning, skal medlemsstaterne kun give oplysninger om de erstattede uregelmæssige udgifter (artikel 20, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1828/2006). De giver ikke oplysninger, som ville gøre det muligt at knytte de erstattede beløb til bestemte projekter, som leverer output og resultater, eftersom der ikke er noget lovkrav om dette.

10.10. Kommissionen bemærker, at performancekriterierne er indbygget i udvælgelsen af de enkelte projekter, der skal finansieres.

Medlemsstaterne bør gennem anvendelse af vægtede udvælgelseskriterier kunne identificere de projekter, der bedst kan bidrage til at nå resultaterne.

10.12. Resultatreserven er et af de væsentligste incitamenter for medlemsstaterne til at fokusere på performance. Tydelige indikatorer i programmer og gennemsigtig rapportering af dem er ligeledes en vigtig del af ansvarligheden og tilskynder til at fokusere på performance.

10.16. Offentliggørelse af resultatdata fra de årlige gennemførelsesrapporter samt evalueringskravene (forpligtelse til mindst én konsekvensevaluering for hver prioritet) skal starte en politisk drøftelse og reel ansvarlighed.

Derudover vil Kommissionen som fastlagt i den lovgivningsmæssige ramme for 2014-2020 (artikel 22, stk. 6 og 7, i forordning nr. 1303/2013) kunne indføre sanktioner over for medlemsstaterne i

tilfælde af der er en alvorlig mangel med hensyn til at nå målene som følge af resultatrammen (artikel 22, stk. 6, i forordning nr. 1303/2013) og ved afslutningen (artikel 22, stk. 7).

DEL 2 – KOMMISSIONENS RAPPORTERING OM PERFORMANCE

10.18. I henhold til den nuværende praksis tjener de tre rapporter forskellige formål og supplerer hinanden. I den sammenfattende rapport fokuseres der på Kommissionens forvaltningsmæssige resultater, i evalueringsrapporten i henhold til artikel 318 fokuseres der på de opnåede resultater i udgiftsprogrammerne, og i beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning på de budgetmæssige aspekter og budgetforvaltningen.

10.19. Hvad angår beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, henvises der i gennemførelsesbestemmelserne til, at beretningen skal indeholde en beskrivelse af de opnåede mål. Retten antager, at dette vedrører politikmål, men Kommissionen mener imidlertid, at dette vedrører mål inden for budgetforvaltning. I gennemførelsesbestemmelsernes artikel 227 anføres det, at beretningen "skal indeholde en nøjagtig redegørelse for, hvordan de mål, der er opstillet for regnskabsåret, er virkeliggjort i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning indeholder i overensstemmelse med artikel 142, stk. 2, i finansforordningen detaljerede oplysninger, i både tabeller og tekst, om den opnåede udnyttelsesgrad og en forklaring af, hvordan budgetforvaltningsværktøjerne som f.eks. overførsler og ændringsbudgetter er blevet anvendt til at opnå den maksimale udnyttelse og sikre tilstrækkelige tildelinger til prioriteter. Den omhandler således elementerne i finansforordningen (artikel 142, stk. 2) og gennemførelsesbestemmelserne (artikel 227), idet der også tages højde for, at det i artikel 227 i gennemførelsesbestemmelserne anføres, at beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning skal være adskilt fra beretningerne om gennemførelsen af budgettet.

Hvad angår den sammenfattende rapport, påpeger Kommissionen, at forskellige aspekter af performance ud over henvisningen til Kommissionens rammer for resultatstyring som angivet i svaret til 10.58 er dækket.

10.20. Kommissionen mener, at denne rapporteringspraksis, hvor alle disse rapporter spiller en bestemt rolle og tjener et bestemt formål, stemmer overens med de retlige og operationelle bestemmelser på forskellige niveauer (TEUF, finansforordningen og Kommissionens interne stående instrukser).

Kommissionen har taget højde for tidligere vejledning i de forskellige dechargerapporter fra EP, Rådet og Rettens årsberetninger. Denne vejledning angav f.eks. i hvilken retning artikel 318-rapporten skulle udvikles. Kommissionen mener derfor ikke, i overensstemmelse med den allerede modtagne vejledning, at det er tilrådeligt at revidere denne rapporteringspraksis yderligere.

10.21. Da Kommissionen foreslog de nye udgiftsprogrammer, gjorde den en stor indsats for at forudsige EU-merværdien af de enkelte programmer. Hvor medlovgiverne delte denne holdning, vedtog de de foreslåede udgiftsprogrammer. Kommissionen vil forvalte disse programmer og vil rapportere om EU-merværdien, som er et af de aspekter, som vurderes i de efterfølgende evalueringer. Disse evalueringer er offentligt tilgængelige, og artikel 318-rapporten indeholder oplysninger om EU-merværdi.

10.22. Hvad angår rapporternes forskellige opbygning, påpeger Kommissionen, at dechargemyndigheden har anmodet Kommissionen om at strukturere artikel 318-evalueringsrapporten omkring udgiftsområderne i FFR. Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning er struktureret på denne måde. Den sammenfattende rapport om

Kommissionens forvaltningsmæssige resultater er struktureret efter budgetafsnit, hvilket viser, hvordan Kommissionen er organiseret og forvaltes.

I lyset af deres forskellige formål vil oplysningerne uundgåeligt dække forskellige aspekter.

10.24. Kommissionen glæder sig over, at den fjerde rapport ifølge Revisionsrettens opfattelse er en forbedring i forhold til de tidligere evalueringsrapporter, for så vidt angår forholdet mellem de vigtigste finansieringsprogrammer og de foreliggende resultatoplysninger med betydning for Europa 2020-strategien. Som allerede anført af Kommissionen var Europa 2020-strategien ikke blevet vedtaget, da FFR for 2007-2013 blev vedtaget, og overvågningen, evalueringen og rapporteringen blev fastlagt. Dette forklarer i høj grad, hvorfor det ikke har været muligt at fremhæve de enkelte finansielle programmets bidrag til at nå de fastsatte mål i denne strategi. I den nye FFR for 2014-2020 er Europa 2020-målene for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst blevet en integreret del af interventionslogikken i de store udgiftsprogrammer og -fonde. Dette bør gøre det lettere at identificere udgiftsprogrammernes bidrag til Unionens vigtigste mål og indgå i de fremtidige udgaver af artikel 318-evalueringsrapporten. Kommissionen vil overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at tilpasse strukturen i artikel 318-rapporten i lyset af, hvordan denne rapportering udvikles over de kommende år, men også tage hensyn til, at der findes anden og mere omfattende rapportering om Europa 2020, f.eks. gennem det europæiske semester.

10.25. Ifølge Kommissionen skal den overvågning, evaluering og rapportering, som kræves i henhold til det retlige grundlag for de forskellige programmer, have været gældende i nogen tid, inden resultatoplysningerne kan forventes at kunne bruges som støtte for indrapporteringen af de resultater, der er blevet opnået med udgiftsprogrammerne. Derudover skal der være gået tilstrækkelig lang tid med gennemførelsen af de finansielle programmer, inden de finansierede foranstaltninger viser deres virkning, og evalueringen af resultaterne og konsekvenserne kan påbegyndes. For 2007-2013-programmerne vil den endelige og efterfølgende evaluering fortsat være baseret på den fastsatte overvågning, evaluering og rapportering for disse programmer. Kommissionen vil søge at offentliggøre så mange resultatoplysninger som muligt. For 2014-2020-programmerne er der langt større fokus på rapportering om performance, og det forventes, at de foreløbige evalueringer, som er planlagt for 2017-2018, som Retten anfører, vil omfatte indledende konklusioner om programperformance og oplysninger om, hvorvidt programmet er på rette vej eller skal justeres.

Tekstboks 10.4 – Kommissionens ansvar med hensyn til forsvarlig økonomisk forvaltning

Kommissionen gentager sin udtalelse fra sin seneste sammenfattende rapport. Hver af de årlige aktivitetsrapporter indeholder en underskrevet revisionserklæring, hvor generaldirektøren eller chefen for tjenesten afgiver erklæring om, at rapporten giver et retvisende billede, og om lovligheden, den formelle rigtighed og forsvarlige økonomiske forvaltning af alle de finansielle transaktioner, som den pågældende har ansvaret for, samt om, at der ikke er udeladt oplysninger af væsentlig betydning. Hvis det vurderes nødvendigt, indeholder erklæringen forbehold med hensyn til bestemte indtægts- eller udgiftsområder. For at sikre at revisionserklæringerne i de årlige aktivitetsrapporter stemmer fuldt ud overens med Kommissionens finansielle ansvar for gennemførelsen af EU's budget, bekræfter den, at de bør fokusere på forvaltning og finansielle anliggender i overensstemmelse med Kommissionens revisionskrav vedrørende effektiviteten og gennemsigtigheden af dens forvaltning af EU's finanser.

Ved at vedtage den sammenfattende rapport tager Kommissionen det overordnede ansvar for EU-budgettets forvaltning. Dette ses tydeligt i Kommissionens foranstaltninger og tydelige indsats som beskrevet i den seneste sammenfattende rapport for at styrke rapporteringen om politiske resultater yderligere i de samme årlige aktivitetsrapporter samt i evalueringsrapporten som krævet i traktaten.

Disse politiske resultater skyldes kollektive skridt og ansvar i forhold til medlovgiverne, som bidrager til udformningen af programmerne og vedtager dem, samt medlemsstaterne, som ofte spiller en stor rolle i forhold til gennemførelsen af programmerne. Endvidere påvirker mange andre faktorer i økonomien og samfundet, som ligger langt uden for generaldirektørens kontrol, programmernes overordnede performance.

Kommissionen agter at fortsætte sin nuværende rapporteringspraksis gennem den sammenfattende rapport og artikel 318-evalueringsrapporten, hvilket stemmer fuldt ud overens med de lovgivningsmæssige bestemmelser.

10.30. Se svaret til tekstboks 10.4

10.34. Målsætningerne for den nye periode giver mulighed for en integreret præsentation af GD'ernes eksistensberettigelse, vigtigste prioriteter og driftsmidler (finansielle, lovgivningsmæssige og politiske ansvarsområder).

Den stående instruks for forvaltningsplanerne kræver, at de generelle målsætninger ensrettes med Kommissionens politiske målsætninger ved at uddybe dem yderligere i forvaltningsplanerne. Bevæggrundene for denne tilgang er behovet for at sikre, at Kommissionens tjenestegrene følger op på leveringen af de politiske målsætninger og Kommissionens vigtigste politiske prioriteter. Om muligt defineres også specifikke målsætninger med resultat- og outputindikatorer, og disse bidrager til leveringen af de politiske målsætninger og Kommissionens vigtigste politiske prioriteter.

Tekstboks 10.5 – Eksempler på "specifikke målsætninger", der ikke er egnede til forvaltningsformål

Årsagssammenhængen mellem GD SANCO's aktiviteter og at "fremme sundheden i et aldrende Europa" er kompleks og til tider både indirekte og ikke målbar. Kommissionen udvikler overvågningsrammer for at vurdere udviklingen inden for indikatorer som livskvalitet, sundhedssystemernes bæredygtighed og innovation og i sidste ende nå målet om sunde leveår i 2020.

GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion overvejer at forbedre præsentationen af sin overordnede interventionslogik for de næste medlemmer af Parlamentet for bedre at kunne fremhæve de mange aktiviteter, som bidrager til at nå denne målsætning.

10.35. Kommissionen tager altid hensyn til SMART-kriterier, når den formulerer målsætninger. Ved vurderingen af overholdelsen af SMART-kriterierne bør oplysningerne i forvaltningsplanen analyseres som helhed. Kommissionen understreger, at performance-rapporter bør have fokus på interessenternes reelle behov og bør være tilstrækkeligt fleksible til at afspejle arten af Kommissionens tjenestegrenes aktiviteter.

10.38. Kommissionen reviderede sine indikatorer for perioden 2014-2020 grundigt og mener, at de fremlagte indikatorer generelt giver nyttige oplysninger om udviklingen i forhold til at nå Kommissionens overordnede politiske målsætninger samt om overvågning af performance.

Tekstboks 10.6 – Eksempler på problemer med indikatorer

a) Vaccinationer mod influenza er en specifik offentlig sundhedsforanstaltning, der udelukkende hører under medlemsstaterne. GD SANCO er klar over, at det ikke har nogen direkte indflydelse på udviklingen i denne indikator.

Rådet har imidlertid opstillet et mål for vaccinationer på EU-plan, som kun kan overvåges af Kommissionen. GD SANCO fortsætter derfor med at overvåge de nationale foranstaltninger med hensyn til at nå målene og bidrager derfor til at nå de opstillede mål.

b) Kommissionen mener, at de relevante indikatorer er nyttige, men anerkender, at de kan være mere specifikke, og at der blev taget hånd om dette for perioden 2014-2020.

c) Eurobarometerundersøgelsen skal ikke fungere som en enkeltstående indikator. Den analyseres sammen med en række andre indikatorer som f.eks. den strukturerede indikator for gennemførelsen af den relevante anbefaling fra Rådet i medlemsstaterne ledsaget af en indirekte resultatindikator, der undersøger virkningen af foranstaltningerne på borgernes opfattelse af, hvor sandsynlige hændelser vedrørende patientsikkerhed er.

d) OIL rapporterer om opnåelsen af de enkelte specifikke målsætninger for kontoret, primært gennem kvalitative elementer i tekstformat.

For at gengive de reelle resultater præcist og samtidig knytte disse til de underliggende processer og øremærkede ressourcer, viser outputindikatorer sig i de fleste tilfælde at være meningsfulde og dermed godkendte af OIL's bestyrelse. For at sikre klarhed, sammenlignelighed over tid og datatilgængelighed kan de udvalgte indikatorer til den årlige aktivitetsrapport ikke begrænses udelukkende til effekt- eller resultatindikatorer.

I denne henseende suppleres de indikatorer, som Revisionsretten fremhæver, om end perfektible, generelt af resultatindikatorer (afbalanceret bogføring for cateringtjenester, opmærksomhed omkring miljøspørgsmål gennem det udvidede anvendelsesområde for EMAS).

e) Kommissionen mener, at den fremlagte indikator er yderst nyttig og relevant, men er ikke desto mindre enig i, at oplysningerne om opnåelse af målet for netop denne indikator var meget vanskelige at indhente i lyset af samarbejdet mellem de 28 medlemsstater og hundredvis af forvaltningsmyndigheder og formidlende organer. GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion vil bestræbe sig på at gøre det bedre i fremtiden.

10.39. Kommissionen minder om, at der i forbindelse med udarbejdelse af de årlige aktivitetsrapporter har været en tæt koordinering og et tæt samarbejde mellem GD'erne for beslægtede politikområder.

Tekstboks 10.7 – Eksempler på utilstrækkelig koordinering mellem GD'er

Indikatoren HLY er en europæisk nøgleindikator på sundhedsområdet (ECHI) og anvendes som sådan i forskellige sammenhænge. For at undgå forskelle koordineres den underliggende metodologi nøje mellem GD SANCO, GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og GD ESTAT. Der er og har altid været et godt samarbejde mellem GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og GD SANCO med hensyn til sundhedsindikatorer, f.eks. gennem interviewundersøgelsen vedrørende sundhed i EU, hvor de to GD'er har holdt koordineringsmøder om de data, der skal indsamles.

Der kan dog være behov for GD-specifikke mål for at fange bestemte aspekter af et bestemt GD's arbejde.

DEL 3 – RESULTATERNE AF RETTENS REVISION VEDRØRENDE PERFORMANCE

10.45. Kommissionen understreger, at EU-merværdi som begreb kan anvendes i mange forskellige sammenhænge som f.eks. i akademiske overvejelser om EU-budgettet, til afgrænsning af mål

og/eller kriterier for projektudvælgelse i specifikke EU-programmer, i bestemmelser i finansforordningen og evaluering af eksisterende programmer, men mener også, at merværdien af et politisk projekt rækker videre end blot en henvisning til kvantitative data.

Kommissionen påpeger endvidere, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er fastsat i artikel 30 i finansforordningen, og at opnåelse af forsvarlig økonomisk forvaltning bør måles i forhold til disse principper.

10.46. Kommissionen henviser til sine svar til 10.48 og 10.52, hvor den mener, at foranstaltningerne ikke gav EU-merværdi.

Kommissionen vurderede EU-merværdi, da den fremlagde forslag vedrørende de nye udgiftsprogrammer. Hvor medlovgiverne delte denne holdning, vedtog de de foreslåede udgiftsprogrammer. Kommissionen vil forvalte disse programmer og vil rapportere om EU-merværdi, som er et af de aspekter, som vurderes i de efterfølgende evalueringer. Disse evalueringer er offentligt tilgængelige, og artikel 318-rapporten indeholder desuden oplysninger om EU-merværdi.

10.47. Se svaret til punkt 10.5.

10.48. Kommissionen henleder opmærksomheden på konklusionerne i midtvejsevalueringsrapporten vedrørende EU-merværdi. I denne rapport konkluderes det, at EGF har givet "betydelig merværdi" og "uvildige eksperter konkluderede, at man næppe havde opnået resultater uden EGF-støtte".

Kommissionen bemærker, at støtte via EGF skal anses for at være finansiering af en "pakke" af indbyrdes afhængige foranstaltninger, hvilket samlet set bidrager til de gode resultater, der er opnået med de finansierede aktiviteter. Faktisk ydes der via EGF støtte til arbejdstagere ved hjælp af forskellige former for støtte, herunder understøttelse, for at sikre, at arbejdstagerne har tilstrækkelig høj indkomst i den tid, aktiveringsforanstaltningerne varer, og dermed er i stand til at få gavn af de forskellige støttede aktiviteter som f.eks. videreuddannelse.

10.51. Kommissionen er enig med Retten i, at der er behov for forbedringer i medlemsstaterne for bedre at kunne målrette støtten.

Hvis investeringsstøtten er tilstrækkeligt målrettet (ved hjælp af bl.a. støtte- og udvælgelseskriterier, herunder differentiering af støttebeløb) og er baseret på klart identificerede mangler/behov, er risikoen for dødvægt og forskydning minimeret. Målrkning af investeringsstøtte (artikel 43 i forordning (EF) nr. 1974/2006) blev indført i programmeringsperioden 2007-2013 for netop at mindske dødvægt og forskydning, som er blevet påvist i tidligere evalueringer.

De lovgivningsmæssige rammer for den nye programmeringsperiode kræver, at der tages højde for bestemte behov knyttet til bestemte betingelser på regionalt eller subregionalt plan, og at der konkret tages højde for disse gennem hensigtsmæssigt udformede kombinationer af foranstaltninger eller tematiske delprogrammer.

Endvidere kræves det i de nye lovgivningsmæssige rammer, at der opstilles passende mål for de enkelte fokusområder af Unionens prioriteter på grundlag af fælles resultatindikatorer, og at de valgte foranstaltninger vedrørende Unionens prioriteter baseres på en forsvarlig interventionslogik, der understøttes af en forudgående evaluering.

10.52. Af de årsager, som Retten nævner (dvs. tidligere opstart af projekter, øget omfang af tjenesterne og hurtigere afkast på investeringer), mener Kommissionen, at Marco Polo-programmet har en klar EU-merværdi for de reviderede projekter.

Dertil kommer, at dødvægtsfænomenet er vanskeligt at kvantificere, da der kan være mange andre faktorer, som der skal tages højde for, f.eks. bæredygtighedsproblematikken (et spørgsmål om, hvorvidt projekter ville have været bæredygtige uden støtten), multiplikationsfaktoren (større projekter genererer langt mere trafikoverflytning), mere troværdige og synlige støttemodtagere (EU-kvalitetsstempling af projektet), fordele som følge af samarbejde mellem partnere (overførsel af knowhow, bedste praksis).

Med hensyn til RSFF mener Kommissionen, at dette instrument har bevist sit værd, navnlig i svære økonomiske tider. Midtvejsevalueringen af RSFF har også vist merværdien af instrumentet, idet det anføres at:

"RSFF har hjulpet mange forskningsintensive virksomheder i Europa til at opretholde FUI-aktiviteter i en periode med stort finansielt pres, den har hjulpet nogle af de mest innovative europæiske virksomheder til at omstrukturere deres finansielle positioner på et tidspunkt, hvor banker og andre finansinstitutioner begrænsede adgangen til finansiering til højrisikoinvesteringer..." (midtvejsevalueringsrapporten om RSFF, august 2010, s. 18).

Endvidere fremgår det at den anden midtvejsevaluering, (juni 2013), at RSFF's vigtigste økonomiske værdi er dens kontracykliske natur, som giver dens støtter finansiell stabilitet på langt sigt til at gennemføre FUI-aktiviteter, selv i krisetider.

10.55. Kommissionen vurderede muligheden for at videreudvikle RAD-applikationen for at forbedre de oplysninger, som ledelsen får. Systemleverandøren i Kommissionen er blevet anmodet om at udvikle den ekstra anbefalingsstatus "Delvist gennemført".

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

10.56. Offentliggørelse af performancedata fra de årlige gennemførelsesrapporter samt evalueringskravene (forpligtelse til mindst én konsekvensevaluering for hver prioritet) vil starte en politisk drøftelse og reel ansvarlighed.

Derudover vil Kommissionen som fastlagt i den lovgivningsmæssige ramme for 2014-2020 (artikel 22, stk. 6 og 7, i forordning nr. 1303/2013) kunne indføre sanktioner over for medlemsstaterne i tilfælde af der er en alvorlig mangel med hensyn til at nå målene som følge af resultatrammen (artikel 22, stk. 6, i forordning nr. 1303/2013) og ved afslutningen (artikel 22, stk. 7).

10.57. Kommissionen bemærker, at performancekriterierne er indbygget i udvælgelsen af de enkelte projekter, der skal finansieres.

Medlemsstaterne bør gennem anvendelse af vægtede udvælgelseskriterier kunne identificere de projekter, der bedre kan bidrage til at nå resultaterne.

Kommissionen vil gerne understrege, at der ud over EU-finansiering altid er behov for national medfinansiering (enten offentlig eller privat). Derfor er "tillid til, at medlemsstaterne – som selv leverer en del af finansieringen til projekterne – forvalter EU-midlerne lige så omhyggeligt som deres egne midler", begrundet, eftersom eventuel "dårlig" anvendelse af EU-bidrag automatisk vil påvirke og indvirke på det nationale bidrag. De maksimale medfinansieringssatser er fastlagt i forordningen om fælles bestemmelser (artikel 120), men disse satser kan gradueres (artikel 121).

Selv om den nationale medfinansiering i mindre udviklede regioner kan begrænses til 15 %, vil den for mere udviklede regioner være mindst 50 %. I disse tilfælde er der derfor en stor risiko for det nationale bidrag, såfremt programmet ikke "forvaltes omhyggeligt" og har fokus på udgifter i stedet for på at levere resultater. Derudover bør forudgående konditionaliteter sikre, at der findes de rigtige rammebetingelser for udgifter. Selv om det ville betyde fokus på udgifter (som også påvirker det nationale bidrag) ville den forudgående konditionalitet derfor kræve, at medlemsstaterne har en strategisk politisk ramme, som stemmer overens med forpligtelserne på EU-plan, for at sikre at programmets målsætninger og dermed resultater nås.

10.58. Rapporteringen til Europa-Parlamentet og Rådet udvikler sig i takt med den performancekultur, som Kommissionen gennemfører, hvor der tages hensyn til Europa-Parlamentets og Revisionsrettens synspunkter. Som allerede anført er rammerne for rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet med vedtagelsen af FFR for 2014-2020 MFF blevet tilpasset med øget fokus på programmernes performance. Som anført i den sammenfattende rapport har Kommissionen allerede truffet de nødvendige foranstaltninger til at forbedre rapporteringen om performance ved at styrke rammerne for programmernes performance i henhold til den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 og ved at indarbejde denne performanceramme i Kommissionens strategiske planlægning, programmering og rapportering af resultater. Det vil tage tid, før disse ændringer viser sig i resultaterne. Med hensyn til de rapporter, som Retten nævner, omfatter de tre rapporter forskellige aspekter af performance, som supplerer hinanden, og som vedrører detaljer om gennemførelse af finans- og budgetforvaltningen, sammenfatningen af Kommissionens resultater på forvaltningsområdet og den overordnede performance i EU's finansielle programmer. Der skal fortsat skelnes tydeligt mellem disse forskellige, men relaterede aspekter. [Kommissionen glæder sig over, at Revisionsretten mener, at den aktuelle praksis er fornuftig, at de tre rapporter har forskellige formål, og at rapporteringen om de finansielle programmernes performance bedst sker i evalueringsrapporten.]

10.59. Kommissionen mener ikke, at der er mangler i dækningen. Som anført i svarene til punkt 10.46 vurderede Kommissionen EU-merværdi, da den fremlagde forslag vedrørende de nye udgiftsprogrammer. Kommissionen medtager oplysninger om EU-merværdi i rapporteringen om evalueringer i forbindelse med artikel 318-rapporten. Endvidere er Kommissionen ikke enig i Rettens fortolkning af, at principperne for forsvarlig finansiel forvaltning indebærer rapportering om EU-merværdi. Endvidere er der ingen af de tre rapporter, som er nødvendige for eller udformet med det formål hver især at dække alle tre elementer og dermed fuldt ud redegøre for forsvarlig finansiel forvaltning. De har hver især deres specifikke formål (se svaret til 10.58).

10.60. Kommissionen mener, at den seneste evalueringsrapport med hensyn til de overvågnings- og evalueringsordninger, som er gældende for 2007-2013-programmerne, i høj grad bidrager til dechargemyndighedens arbejde for det pågældende år. I mange henseender afspejler strukturen og indholdet af dette års rapport dechargemyndighedens vejledning. I rapporten adskilles eksempelvis oplysninger om udviklingen i forhold til at nå programmeringsmålsætningerne fra oplysninger om operationelle aspekter af performance som f.eks. Kommissionens foranstaltninger til gennemførelse og forvaltning af de finansielle programmer. Der skelnes mellem EU's interne og eksterne politikker. Rapporten giver også så vidt muligt tilgængelige performanceoplysninger om, hvordan de finansielle programmer har bidraget til Europa 2020-strategien. Det skal dog erindres, at til trods for, at 2013 var det sidste år i 2007-2013-programmeringsperioden, er det stadig for tidligt at måle programmets resultater og effekt fuldt ud, eftersom de endelige og efterfølgende evalueringer af de finansielle programmer er planlagt for de næste fire år (2014-2017). Der blev heller ikke i overvågningen, evalueringen og rapporteringen af 2007-2013-programmerne fokuseret på at rapportere om programmernes performance. Performanceoplysningerne for 2014-2020-programmerne vil gradvist blive tilgængelige ifølge de rapporterings- og evalueringsordninger, som

er anført i de retsakter, som medlovgiverne har vedtaget, og vil blive indarbejdet i artikel 318-rapporten.

10.61. Som anført i svaret til tekstboks 10.4 vil Kommissionen fortsat anvende samme praksis for rapportering, hvilket stemmer overens med de lovgivningsmæssige bestemmelser. Som anført i den sammenfattende rapport fokuseres der i erklæringen om sikkerhed på ledelsesmæssige og finansielle forhold, hvilket er fuldt ud i overensstemmelse med Kommissionens finansielle ansvar for at gennemføre EU-budgettet. Ved at vedtage den sammenfattende rapport tager Kommissionen det overordnede ansvar for EU-budgettets forvaltning. Dette ses tydeligt i Kommissionens tydelige indsats for at styrke rapporteringen om politiske resultater yderligere i de samme årlige aktivitetsrapporter samt i evalueringsrapporten som krævet i traktaten. Disse politiske resultater skyldes kollektive skridt og ansvar i forhold til medlovgiverne samt medlemsstaterne, som spiller en stor rolle i forhold til gennemførelsen af programmerne. Endvidere påvirker mange andre faktorer i økonomien og samfundet, som ligger langt uden for generaldirektørernes kontrol, programmernes overordnede performance.

10.62. Som anført i den sammenfattende rapport for 2013 blev strukturen i de årlige aktivitetsrapporter for 2013 ændret betydeligt. Der blev lagt stor vægt på at forbedre performanceindikatorerne og rapporteringen om performance samt rapporteringen om økonomi og effektivitet i de årlige aktivitetsrapporter.

Endvidere er der ved revisionen af vejledningen lagt stor vægt på at sikre, at rapporterne kun indeholder oplysninger, der er relevante, og sikre større klarhed og konsekvens på tværs af GD'erne. Derudover vil der ske en nærmere tilpasning af forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter med hensyn til rapportering om mål og indikatorer.

10.63. Kommissionen henviser til sine svar til 10.48 og 10.52, hvor den mener, at foranstaltningerne ikke gav EU-merværdi. Endvidere deler Kommissionen som anført i dens svar til 10.45 ikke Rettens foreslåede principper for EU-merværdi som begreb som anført i årsberetningen for 2011.

Anbefaling 1: Kommissionen accepterer anbefalingen. Kommissionen er parat til at tilpasse finansforordningen for at ensrette den med dens nuværende praksis vedrørende rapportering om performance. I henhold til den nuværende praksis tjener de tre rapporter, som Retten henviser til i punkt 10.18, forskellige formål og supplerer hinanden. I den sammenfattende rapport fokuseres der på Kommissionens forvaltningsmæssige resultater, i evalueringsrapporten i henhold til artikel 318 fokuseres der på de opnåede resultater i udgiftsprogrammerne, og i beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning på de budgetmæssige aspekter og budgetforvaltningen. Kommissionen mener, at denne rapporteringspraksis, hvor alle disse rapporter spiller en bestemt rolle og tjener et bestemt formål, stemmer overens med de retlige og operationelle bestemmelser på forskellige niveauer (TEUF, finansforordningen og Kommissionens interne stående instrukser).

Anbefaling 2: Kommissionen accepterer delvist denne anbefaling. Kommissionen vil fokusere på at sikre, at artikel 318-rapporten indeholder et sammendrag af oplysninger om udviklingen i forhold til Europa 2020-målene med henblik på at give et klart overblik over eventuelle fremskridt. Kommissionen vil overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at tilpasse strukturen i artikel 318-rapporten i lyset af, hvordan denne rapportering udvikles over de kommende år, men samtidig tage hensyn til, at der findes anden og mere omfattende rapportering om Europa 2020, f.eks. gennem det europæiske semester.

Anbefaling 3: Kommissionen kan ikke acceptere denne anbefaling.

Kommissionen ønsker at sikre en forsvarlig forvaltning af og rapportering om EU-budgettet af høj kvalitet, idet der fuldt ud tages højde for alle forslag til at videreudvikle det. Som anført i den sammenfattende rapport har Kommissionen allerede truffet de nødvendige foranstaltninger til at forbedre rapporteringen om performance ved at styrke rammerne for programmernes performance i henhold til den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020 og ved at indarbejde denne performanceramme i Kommissionens strategiske planlægning, programmering og rapportering af resultater.

Der skal dog skelnes mellem på den ene side generaldirektørernes direkte ansvar for forvaltningen af de finansielle programmer og gennemførelsen af budgettet og på den anden side de politiske resultater som f.eks. effekten af de finansielle programmer. Sidstnævnte er også medlovgivernes ansvar, idet de bidrager til udformningen af programmerne og vedtager dem, samt medlemsstaternes, da de ofte spiller en stor rolle i forhold til gennemførelsen af programmerne. Endvidere påvirker mange andre faktorer i økonomien og samfundet, som ligger langt uden for generaldirektørernes kontrol, programmernes overordnede performance.

Kommissionen mener derfor, at anvendelsesområdet for generaldirektørernes erklæring om sikkerhed fortsat bør fokusere på ledelsesmæssige og finansielle forhold, hvilket er fuldt ud i overensstemmelse med Kommissionens finansielle ansvar og revisionskrav til gennemførelsen og forvaltningen af EU-budgettet. Ved at vedtage den sammenfattende rapport tager Kommissionen det overordnede ansvar for EU-budgettets forvaltning.

KOMMISSIONENS SVAR TIL BILAG 10.3. I DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS ÅRSBERETNING 2013

2011

Anbefaling 1

Alle udgiftsprogrammer under den nye FFR omfatter nye performancerammer, herunder målsætninger, indikatorer og overvågning, evaluering og rapportering, der gør det muligt at måle og rapportere om performance.

Parallelt dermed har Kommissionen udviklet sine interne forvaltningsredskaber – forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter for generaldirektoraterne – som skal sikre yderligere rapportering om de finansielle programmer.

Det er vigtigt at erindre, at medlovgiverne i høj grad var involveret i fastlæggelsen af målsætningerne og indikatorerne for programmerne.

Anbefaling 3:

Som anført i svaret til punkt 10.46 var Kommissionen meget opmærksom på EU-værdi i forbindelse med udformningen af de nye udgiftsprogrammer. Den vil rapportere om EU-merværdi, som er et af de aspekter, som vurderes i de efterfølgende evalueringer. Disse evalueringer er offentligt tilgængelige, og artikel 318-rapporten indeholder desuden et sammendrag af oplysninger om EU-merværdi.

2010

Anbefaling 2:

Se svaret til anbefaling 1 for 2011.

Anbefaling 4:

Se svaret til anbefaling 1 for 2011.

Anbefaling 5:

Se svaret til anbefaling 3 i den aktuelle beretning for 2013.